

в проектах, прихованої роботи, етапів проекту, унікальності проектів, розміру проектів – усе це робить можливою корупцію, шахрайство та інші злочинні дії [3, с. 13–17]. Більш того, складні договірні процеси та схеми з їх реалізації, якими відома будівельна галузь значно ускладнюють боротьбу з корупцією в будівельній галузі.

Цікавою є думка Н. Стенсбері який стверджує, що багато будівельних проектів (особливо тих, що належать чи реалізуються державними інституціями) реалізуються в умовах суворой цінової таємниці, а галузеві норми зумовлюють збереження секретності елементів вартості проектів (ціни предметів) навіть в тих випадках, коли витрачаються державні кошти. Це означає, що конфіденційність зазвичай має пріоритет над громадськими інтересами. Така культура не тільки допомагає і сприяє корупції, але і робить її латентною [4, с. 36–48].

Список використаних джерел

1. Wells, J. (n.d.). Corruption and collusion in construction: a view from the industry. *Corruption, Grabbing and Development*, 23–34. doi: 10.4337/9781782544418.00010.

2. Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення / За заг. ред. С.В. Петкова. К. «Центр учбової літератури», 2016. С. 140.

3. Shreide, T., 2006. *Is it wrong to rank? A critical assessment of corruption indices*. WP 2006:1. Chr. Michelsen Institute; pp. 13–17.

4. Stansbury, N., 2005. *Exposing the foundations of corruption in construction. Global construction report 2005; special focus on corruption in construction and post-conflict reconstruction*. Transparency International, pp. 36–48.

Мищенко Аліна Володимирівна,
аспірантка кафедри конституційного права
і прав людини Національної академії
внутрішніх справ

ОБМЕЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Питання обмеження соціально-економічних прав в умовах протидії корупції є надзвичайно актуальним, оскільки подолання корупції вцілому матиме позитивний вплив на стан забезпечення прав людини. Адже, очевидно, що корупція негативно впливає на можливість реалізації прав людиною в повному обсязі і призводить до незаконних обмежень соціально-економічних прав.

Масштабна глобалізація світової економіки, яка безпосередньо пов'язана із діяльністю транснаціональних інституцій визначає та детермінує реформування національного законодавства країн з низьким рівнем економіки. Такі зміни орієнтують держави на створення сприятливих умов для іноземних інвестицій, йдучи на поступки всупереч інтересам народу, зокрема, і в Україні. Характерною

рисом цих процесів є: звуження прав людини, послаблення державного контролю в соціальній сфері та посилення лобіювання інтересів правлячих олігархічних груп використанням тіньових корупційних схем для отримання надприбутків.

Слід зазначити, що такі систематичні неправомірні дії знецінюють робочий потенціал, знижують рівень життя українського населення, а також призводять до порушення соціально-економічних прав, а саме: права на освіту, на працю, на відпочинок, на страйк, на власність і т.д. Водночас, Україна здобула імідж корумпованої держави з низьким рівнем довіри українського народу до влади.

Варто нагадати, що боротьбу з корупцією не припиняють вести й інші країни світу, незалежно від рівня економічного розвитку, державного устрою чи національних традицій. Світова спільнота простежила та встановила причинно-наслідковий зв'язок між детермінантами корупції та незаконним обмеженням прав людини, які перебувають у тісному взаємообумовлюючому зв'язку.

З огляду на це, в 1999 році, 27 січня Радою Європи була прийнята конвенція про кримінальну відповідальність за корупційні злочини, в якій було зазначено, що «корупція загрожує наступним цінностям: верховенству закону; демократії; правам людини; підриває принципи належного державного управління, рівності та соціальної справедливості; перешкоджає конкуренції; ускладнює економічний розвиток; загрожує стабільності демократичних інститутів і моральним засадам суспільства» [1]. Це свідчить про визнання європейським співтовариством корупції як нової глобальної проблеми, що загрожує сучасному демократичному суспільству.

Європейські країни стали активно протидіяти корупції, створивши в 1999 році Групу держав проти корупції (далі - ГРЕКО) в рамках положень Цивільної конвенції про боротьбу з корупцією 1999 року та Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією 1999 року, а також її додаткового протоколу. Україна у 2006 році також приєдналася до ГРЕКО, зобов'язавшись брати участь в процесі взаємної оцінки в межах ГРЕКО.

Слід зазначити, що Україна визнає пріоритет ратифікованих міжнародних договорів над національним законодавством і сприяє міжнародному співробітництву в сфері запобігання та протидії корупції. Так, законодавчий орган України прийняв закон «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року, де ч. 1 ст. 70 закріпив положення, яким встановлю, що «Україна відповідно до укладених нею міжнародних договорів здійснює співробітництво у сфері запобігання і протидії корупції з іноземними державами, міжнародними організаціями» [2].

З прийняттям зазначеного закону Україна посилила нагляд та моніторинг за банківською та фінансовою сферою; запровадила обов'язкове е-декларування усіх посадових осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; створила спеціально уповноважені органи контролю у цій сфері та ін.

Отже, слід дійти висновку, що запозичення європейського досвіду по протидії корупції в Україні та впровадження його в антикорупційне законодавство України мінімізує ризики протиправних обмежень соціально-економічних прав людини, а таке явище як обмеження прав людини матиме виключно правовий характер.

З огляду на реальний стан протидії корупції в Україні слід приділити увагу таким аспектам:

- більш ефективно застосовувати закони в сфері запобігання та протидії корупції, які за змістом є досконалими;

- оптимізувати роботу державних органів, діяльність яких безпосередньо пов'язана з виконанням норм антикорупційного законодавства;

- посилити громадський контроль за виконанням антикорупційного законодавства.

Список використаних джерел

1. Преамбула Конвенції Ради Європи об уголовной ответственности за коррупцию, от 27 января 1999 г. URL.: <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=173&CM=8&DF=&CL=ENG>.

2. Закон України «Про запобігання корупції». URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.

Молчанова Аліна Володимирівна,

ад'юнкт кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК НАПРЯМ МІНІМІЗАЦІЇ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ ПІД ЧАС НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ

Сфера взаємодії органів доходів і зборів та платників податків перебуває під впливом двох основних сучасних тенденцій притаманних на сучасному етапі розвитку публічного управління це розвиток електронного урядування та боротьба із корупцією. Вплив цих тенденцій відчувається при організації надання адміністративних послуг у сфері оподаткування.

Є.В. Буличов визначив ознаки адміністративних послуг у сфері оподаткування: 1) надаються виключно органом ДФС України; 2) являють собою вчинення владних повноважень, дій; 3) надаються за зверненням фізичної чи юридичної особи; 4) її отримання пов'язане із забезпеченням реалізації прав, свобод та законних інтересів осіб, виконання ними обов'язків у податковій та митній сферах; 5) особа-споживач може користуватися результатом послуги на власний розсуд; 6) результатом послуги є виникнення, зміна, припинення прав